

СА ЛИЦА МЕСТА

У Ловри одржани 11. Дани позоришта и културе

С еоска самоуправа Ловре и Српско позориште у Мађарској су од 29. јуна до 1. јула удруженим снагама успешно организовали још једну мултимедијалну манифестацију „Дани позоришта и културе“. На летњој позорници Дома културе у Ловри, који је и матична кућа српског театра, из вечери у вече низала су се културна дешавања на којима су мештанима могли позавидети и становници многих градских средина.

С обзиром да је Ловра село са мешовитим националним саставом становништва, организатори су се потрудили да и ове године приреде такве програме чија ће презентација бити пријемчива и лако схватљива и Србима и Мађарима, а и припадницима било које друге нације. Фестивал је отворен 29. јуна самосталном изложбом слика ликовног уметника

Тријумф универзалног језика уметности

Крај сваког јуна становницима ловранског краја, по традицији дугој једанаест година, доноси прегршт веселих нота, стихова, сценских и ликовних бравура

познатијих мађарских глумаца из популарног позоришта „Ида Тураи“: Петер Бенко, Золтан Борош, Габор Нађ, Ливија Герман, Кристина Борбељ, Аника Сабо и други. Глумачки ансамбл у чијем је саставу био и директор

Забелешке са једне екскурзије

Нови плодови сарадње Батање и Беочина

Деца из Батање вратила су се са путовања по Србији богатија за нова сазнања о њеним природним лепотама и националном благу. Неизмерну корист имали су и од свакодневног коришћења српског језика

Дугогодишња сарадња две основне школе – „Јован Грчић Миленко“ из Беочина и Српске основне школе у Батањи, сваке године доноси нове плодове. Деца из Беочина су током сваке јесени навикла да проведу неколико дана у Мађарској, док се малишани из Батање увек радују јунској посети Србији.

На пут ка Београду, првој станици Батањаца, упутили су се ове године најбољи ученици из школе, којима је ова екскурзија представљала награду за изузетан рад и залагање у току целе школске године. Ученици су у току првог дана боравка у српској престоници погледали Калемегдан – најлепши и највећи београдски парк, истовремено и најзначајнији културно-историјски комплекс, у којем доминира Београдска тврђава изнад ушћа Саве у Дунав. Пут је настављен ка Кнез Михаиловој улици, пешачкој зони која је једно од најстаријих и највреднијих споменичких блага престонице.

Другог дана ученици су се, након посете Храму Светог Саве, упутили јужно од Београда, ка планини Авали, где су обишли споменик незаном јунаку и Авалски торањ, који је срушен у бомбардовању НАТО снага и обновљен пре две године. Изгледом скоро идентичан претходном, само за метар виши, за ученике је представљао несвакидашњу атракцију. Са Авалског торања, који је заштитни знак Београда, они су на висини од 122 метра уживали у панорами престонице и њене околине. Поподневне сате су провели у разгледању Саборне цркве и Конака кнегиње Љубице, зграде која је до данас сачувана као најрепрезентативнија градска кућа из прве половине 19. века.

Последњи дан у Србији ученици су са својим домаћинима провели на Петроварадину и у Новом Саду, уживајући у шетњи по Петроварадинској тврђави и кроз Дунавску улицу.

С. Ђ.

Зорана Белића, који већ низ година живи и ствара у Мађарској, али готово истовремено и у још неким европским земљама. Сликаство је једна од оних уметности која са публиком комуницира универзалним језиком боја, знакова и симбола, па је ова поставка привукла мноштво посетилаца различитих националности.

Слично би се могло рећи за наставак вечери, односно за музичко-сценски програм „Тамбураторија – Музеј естраде 2“, који је унео велику дозу ведрине и веселог расположења међу Ловране и њихове госте. Наступили су Тамбурашки оркестар „Равница“ из Суботице и популарни „Дешчански дукати“, а на сцени су им се придружили и уметници Српског позоришта у Мађарској.

И друго фестивалско вече било је занимљиво и за Србе и за Мађаре, јер су им у гостима били неки од нај-

Српског позоришта у Мађарској Милан Рус, као и глумац и редитељ Иштван Мико, са великим успехом је извео шаљиви комад Жигмонда Морица „Шари биро“.

Њихове колеге из Србије наступиле су треће вечери фестивала. Глумица Лидија Стевановић, коју српска публика у Мађарској познаје као актерку неких од најуспелијих представа СПМ-а, овога пута опробала се у редитељској улози, али смо је истовремено видели и на сцени. Заједно са својим колегама Золтаном Молнаром из Новог Сада и Михајлом Несторовићем из Сомбора, одиграла је представу Милоша Николића „Ковачи“.

Манифестацији „Дани позоришта и културе“ и програмима који су у оквиру ње приказани, СНН ће посветити специјални тематски додаток у броју који објављујемо кроз две недеље.

Д. Ј.

14. Фестивал руже у Сиригу

У свету цвећа и музике

Тродневни програм био је проткан бројним занимљивим садржајима који популаришу узгајање ружа и љубав према овом украсном цвету

Сириг је надалеко познат по ружама, којима се диве и узгајивачи и љубитељи цвећа. Зато становници тог места сваке године приређују „Дане ружа“, фестивал који истиче лепоту ове биљке. Реч је о манифестацији која сваке године доприноси популаризацији узгајања овог цвета не само у Мађарској, већ и широм Европе.

Фестивал руже, четрнаести по реду, и ове године је трајао од 22. до 24. јуна. Организатори су се побринули да тродневни програм буде садржајан и проткан занимљивостима везаним за овај цвет. Тако је приређен дефиле кочијама, приликом којег се безброј латица залепршало међу посетиоцима. Куда год је поворка пролазила остајали су видљиви трагови цвећа, које је нуђено свима који су дошли да прослављају

заједно са Сирижанима. Подршку поворци дали су и фијакеристи из Новог Сентивана, предвођени Божићаром Путником.

Организована је изложба ружа, али и културно-забавни програм. Наступило је Друштво за неговање и очување традиција из Новог Сентивана, које на репертоару има мађарске и српске народне песме.

Овогодишњи „Фестивал ружа“ био је веома посећен, баш као и српска православна црква посвећена Малој Госпојини. Посетиоце је дочекивао Милан Владисављевић, члан Самоуправе Срба у Сегедину, и сам узгајивач ружа и цвећа, који живи у Сиригу.

Тродневна приредба протекла је у знаку истацања лепоте руже у Сиригу, колевци узгајања ове трновите, украсне биљке.

П. М.